

at henvide dem til Fattigvæsenet. Men indtil vi have faaet den nævnte Lov, vil det blive lidt vanskeligt at jage de nogle Tusinde Enker — antagelig ogsaa Enkemænd, men det er der ikke oplyst noget om —, som i Henhold til Cirkulæret ere komne ind under Hjelpekasserne, over paa Fattigvæsenet; man skal jo ikke have flere ind under Fattigvæsenet end højst nødvendigt.

Jeg har ikke villet unnlade paa Ordførerens Forespørgsel at give disse Oplysninger, uagtet de ikke i og for sig vedrøre det foreliggende Forslag, men jeg har forstaaet, at den højtærede Formand ikke har haft noget derimod. I øvrigt takker jeg for Indstillingen vedrørende Lovforslaget.

Ordføreren (Johnsen): Jeg kan for saa vidt være tilfreds med den højtærede Ministers Udtalelse, som den gik ud paa at erkende, at den nævnte Resolution ikke er i Overensstemmelse med den gældende Lovgivning, og at han derfor, hvad jeg for øvrigt ansaa for givet, var enig med Konseilspræsidenten. Men det forekommer mig rigtignok ikke, at der, naar Ministeriet har denne Opfattelse, er tilstrækkeligt Motiv til at opretholde Resolutionen i de humane Hensyn, som jeg for øvrigt erkender er til Stede for Enkers Vedkommende. Det forekommer mig, at det, der maa afgøres, er, om Resolutionen er i Overensstemmelse med den gældende Forsørgelseslovgivning eller ikke. Det kan heller ikke lades ude af Betragtning, at Resolutionen omfatter ikke alene Enker, men ogsaa andre Personer, og det har jo vist sig, at den bruges, for ikke at sige misbruges, saaledes, at enkelte Steder saa godt som alle Personer under Fattigforsørgelse ere overførte til Hjelpekassen. Jeg kan meget vel forstaa, at den højtærede Minister kan have Betænkeligheder ved at tilbagekalde en tidligere Indenrigsministers Afgørelse — slikt bringer jo altid nogen Usikkerhed ind i Administrationen, hvilket er uheldigt —, men paa den anden Side forekommer det mig, at den højtærede Minister ved at unnlade at tilbagekalde Resolutionen gør sig medansvarlig i sin Forgængers Afgørelse. Jeg finder, at der maa tages Afstand fra Forandring af en Lov gennem ministeriel Resolution. Det er i Virkeligheden værre, end hvis det skete ved foreløbig Lov. En saadan skal dog forelægges Rigsdagen, der da straks kan træffe Bestemmelse om, hvorvidt Loven skal opretholdes eller ikke.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Jeg synes dog, at Forholdet er adskilligt anderledes, naar et saadant Cirkulære er udstedt, navnlig i Betragtning af, hvad jeg allerede sagde før, men som jeg gerne vil understrege igen, at Følgen af Cirkulærets Ophævelse maatte være, at de Enker med Børn, som der synes, at være ret stor Enighed om, at man skal hjælpe, saaledes at de undgaa at komme ind under Fattigvæsenet, maa vandre lige over i Fattigvæsenet, den Dag Cirkulæret ophæves. Det bevirker, at man maa nære store Betænkeligheder ved Ophævelsen, og det har ogsaa været det afgørende for mig. Naar et Cirkulære er udkommet, og der i Henhold til det er kommet en Mængde Enker med Børn ind paa Hjelpekasserne, er det virkelig at gøre dem Uret, hvis man jager dem over paa Fattigvæsenet, og navnlig, da man jo har Grund til at haabe, at det i denne Rigsdagssamling kan blive ordnet saaledes, at de paa-gældende kunne faa Understøttelse til deres Børn. Naar dette sker, er der ingen Berettigelse til at opretholde Cirkulæret længere. Saa sker der ikke nogen Uret, i alt Fald ikke nogen, som det er værd at nævne i Sammenligning med det rigtige i at faa virkelig reelle og forsvarlige Tilstande paa dette Omraade.

Ordføreren (Johnsen): Selv om man vilde acceptere denne Betragtning, om hvis Rigtighed der vel kan være forskellige Meninger — jeg erkender, at der i Virkeligheden er meget, der taler derfor, særlig humane Hensyn —, er Spørgsmaalet dog dermed ikke klaret, thi der er mange andre Personer end de nævnte Enker, der ere overførte til Hjelpekasserne, og for hvis Overførelse der ikke kan anføres tilsvarende Grunde; de vedblive at nyde af Hjelpekasserne, efter at de ere komne ud af Fattigvæsenet. Det forekommer mig, at der under alle Omstændigheder kunde have været Grund til at ændre den tidligere Resolution i saa Henseende.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Det ærede Medlem vil sikkert indrømme, at det vil have sine store Vanskeligheder, hvis man ved et Cirkulære skulde sige til Hjelpekasserne: De Enker med Børn, der ere komne ind under Hjelpekasserne, kunne blive der, indtil vi faa en Lov, men alle de andre skulle værs god føres tilbage til Fattigvæsenet. Jeg synes, at denne Vanskelighed er saa stor, at en-